

60,000 eller 50,000 Kr., thi vi synes ikke om den Motivering, der er kommen fra anden Side med Hensyn til dette Forslag. Det var nemlig i Kraft af en Stemning, at det blev bestemt saaledes, og det forekommer mig at være lidet berettiget. Hvis en Minister stillede sig saaledes overfor et af Thingene, er jeg ganske sikker paa, at man særlig fra den anden Side vilde lade ham høre, at det var et Brud paa Tro og Love. Jeg fremsætter Forholdet saaledes, som det er, idet denne Afstemning netop har været mig særlig penibel, fordi det rammer Ministeren paa en Maade, som man ikke pleier at blive ramt paa. Man pleier altid at blive staaende ved, hvad der er inkasseret fra den anden Side, som en fast og bestemt Indrømmelse. Jeg føler mig derfor brøstholden. Naar jeg desuagtet holder det Ord, jeg har givet Folkethinget om ikke at stille noget Ændringsforslag, gjør jeg det, uagtet jeg til en vis Grad kunde lade være. Den Gang, jeg lovede dette, ikke at stille Hindringer i Veien, havde jeg ikke det paagjældende Ændringsforslag i Hænde. Det kunde man imidlertid ikke vide, og jeg vil ikke staa saaledes, at det paa noget Punkt skal kunne siges, at jeg ikke fuldtud staar ved, hvad jeg har sagt, skjøndt jeg altsaa mener, at jeg i og for sig var berettiget til at gjøre det. Jeg kan kun sige, at det i og for sig er ønskeligt at faae denne Lønningslov vedtagen ligesom Postvæsenets. Jeg er vel ikke ganske fyldestgjort ved den Behandling, den har nydt, og jeg er særlig meget officeret ved den Afstemning, der paa et enkelt Punkt fandt Sted i Gaar i Folkethinget. Jeg kan henstille til det høie Thing, hvorledes det vil behandle Lovforslaget her.

Suel: Det vil være klart for Alle, at det altid har været Landsthingets Standpunkt lige overfor Lønningspørgsmaal, at søge at stille Embedsmændene saaledes, at man i Statsembederne kunde faae de sikkreste, de bedste og de paalideligste Mænd iblandt Statsborgerne. Det er et Hovedprincip, som dette Thing aldrig vil fravige. Men foruden det, har der ogsaa altid her i Landsthinget været det Princip, at man saavidt muligt stillede Embedsklasser, der, om de end ikke hørte til samme Etat, dog lignede hinanden i bestemte Retninger, saa nogenlunde ens. Det, der nu er sket fra Folkethingets Side, er jo i Virkeligheden, at Telegrafembedsmænd og Postembedsmænd ikke ere stillede ganske saaledes, som Embedsmænd ved Tolbetaten. Det anser jeg for uheldigt, og jeg skulde med Fornøjelse være med til at bidrage til, at dette Forhold blev rettet,

og det forekommer mig heller ikke, at den høitærede Minister paa noget Punkt har forlangt Mere, end det var billigt at yde de her omhandlede Embedsmænd. Men naar jeg nu i dette Øieblik ikke tør stille mig saaledes, er det, fordi Tiden snart er udløben, og Ingen kan vide, hvorledes Stillingen vil blive, hvis vi i en Fart herfra sendte Lovforslaget omændret ned i det andet Thing. Vi kunne saa meget mindre vide det, som der ved 2den Behandling skete det for mig noget ubegribelige Tilfælde, at nogle Benner der stillede sig noget anderledes, end de ellers pleie at stille sig overfor Lønningsstatier og besværliggjorde derved efter min Mening Ministeren den korrekte Holdning, som han helt igennem har indtaget under Forhandlingerne af disse Forhold. Jeg tør derfor ikke lægge dette Forslag yderligere Hindringer i Veien, og jeg skal tillade mig at opfordre til, at vi stemme for det i den Form, hvori det er kommet os i Hænde. Vel er jeg enig med den høitærede Minister i hans Bemærkning om Telegrafdirektøren og om den Maade, hvorpaa dennes Alderstillæg er bleven nedsat, men det kan dog ikke nægtes, og den høitærede Minister nægtede det heller ikke, at Telegrafdirektøren bliver bedre stillet efter det nu foreliggende Forslag, end han er efter den nu gjældende Lov, og ligesom dette er Tilfældet, saaledes er det ogsaa Tilfældet med en hel Mængde andre Telegrafembedsmænd. Og saavidt jeg i en Fart har kunnet oversfue hele Forholdet, tror jeg at turde sige, at ingen Telegrafembedsmand vil blive stillet slettere, hvis dette Forslag bliver Lov, end han er efter den nu gjældende Lov, men at tværtimod næsten Alle ville blive stillede bedre. Jeg veed end yderligere, at der i selve Telegrafstaten findes Mange, der levende ønske, at de dog maa faae dette ubethdelige Tillæg. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og opfordre det høie Thing til at tage Forslaget, som det foreligger.

Dan: Det glædede mig, at den sidstærede Taler (Suel) tilraadede Thinget at tage Lovforslaget, som det nu foreligger. Det vilde efter min Mening ogsaa være høist uheldigt, om man ikke gjorde det, da det jo er en ganske antagelig Lønningsforbedring, der herved ydes vedkommende Etat. Jeg hører forøvrigt ogsaa til dem, der beklage, at man ikke for Alderstillæggenes Vedkommende i denne Etat, saavel som i en anden Etat, som vi forhaabentlig senere ville komme til at behandle, nemlig Poststaten, er kommen i Høide med, hvad Alderstillæggen ere for Tolbetatens Vedkommende, men jeg skal dog